

Arrest

nr. 141 773 van 25 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X X
2. X, handelend als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van X en X, op 10 juli 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 maart 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VERBEKE, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 juni 2009 werd door de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van H.A. een besluit tot terugwijzing genomen. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Bij arrest nr. 31 343 van 9 september 2009 verwierp de Raad het beroep dat H.A. instelde tegen het hem betekende ministerieel besluit tot terugwijzing.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 12 maart 2014 ten aanzien van H.A. de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die H.A. op 2 juli 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“De heer, die verklaart te heten

Naam: [A.]

Voornaam: [H.]

[...]

Nationaliteit: Tunesisch

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving/uiteindelijk op 01/08/2014.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, eerste lid:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft: zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

REDEN VAN DE BESLISSING

Overwegende dat de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing genomen op 15.06.2009 en aan betrokkene betekend dd. 18.06.2009.

Overwegende dat, volgens het algemeen wettelijkheidsbeginsel van de hiërarchie der rechtsnormen, een individuele beslissing van een ondergeschikte administratieve overheid nooit een beschikking van een superieure administratieve overheid kan overtreffen, in dit geval een beslissing genomen door de Minister bevoegd voor de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het Rijk;

Het feit dat betrokkene onderworpen is aan een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing dat geschorst noch opgeheven werd en een verbod inhoudt om terug te keren op het grondgebied van het Rijk gedurende 10 jaar, verbiedt de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied en het bekomen van een verblijfstitel.

In dit geval werd het Ministerieel Besluit niet geschorst noch opgeheven, noch heeft betrokkene een aanvraag tot schorsing of opheffing van het Ministerieel Besluit ingediend conform artikel 46bis van de wet van 15.12.1980. Gelet op bovenstaande kon betrokkene geen aanvraag gezinshereniging indienen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3.2. Verweerder werpt daarnaast op dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten reeds werd uitgevoerd en dat H.A. daarom geen belang heeft bij de nietigverklaring van deze beslissing.

Er dient in dit verband te worden geduïd dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat H.A. gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De Raad dient vast te stellen dat H.A. op 22 juli 2014 werd gerepatriëerd naar zijn land van herkomst en dat de bestreden beslissing, die enkel aan hem en niet aan zijn minderjarige kinderen is gericht, volledige uitvoering heeft verkregen. Er blijkt dan ook niet dat verzoekers nog enig belang hebben bij de nietigverklaring van deze beslissing, te meer omdat H.A. hoe dan ook onderworpen is aan een ministerieel besluit tot terugwijzing en het beroep dat hij tegen dit ministerieel besluit instelde reeds door de Raad werd afgewezen. De raadvrouw van verzoekers weerlegt deze vaststellingen niet ter terechtzitting. Zij toont dan ook niet aan dat verzoekers nog een actueel belang hebben bij de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

De opgeworpen exceptie is gegrond.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng maart tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK